

KOTISEUTUTYÖTÄ TYTYRISSÄ

Kotiseututyön sisällöllä ja toteutustavoilla on monet kasvot. Jälleen kerran tämä ilmeni, kun uusmaalaiset järjestöt kokoontuivat yhteiseen palaveriin maanantaina, tällä kertaa Lohjan Tytyrissä Lohjan kotiseutuhistorian ystävien emännöimänä. Arvopohja on kuitenkin jokaisella sama: rakkaus kotiseutuun.

Uusmaalaiset kotiseutujärjestöt aloittivat säännöllisen keskinäisen yhteydenpidon 2012. Ideointi tapahtui aikanaan Lohjan, Vihdin ja Sammatin kotiseutuyhdistysten toimesta. Lyhyessä ajassa osallistujapiiri on kasvanut niin, että mukana ovat lähes kaikki pääkaupunkiseudun ulkopuolella olevat Suomen Kotiseutuliiton jäseninä olevat kotiseutuyhdistykset koko Uudeltamaalta. Tämä on hieno asia.

Kotiseutuyhdistysten toiminta on hyvin monimuotoista ja selkeästi sidoksissa oman asuinalueen historiaan ja asukkaisiin, mutta myös arvioon tulevaisuudessakin kestävinä pidettävistä toimintamuodoista. Eletään niin historiassa, nykypäivässä kuin tulevaisuudessakin. Tämän asian voi ilmaista myös sanoilla kulttuuriperinnön säilyttäminen ja ylläpitäminen.

Toimintamuotojen moninaisuutta kuvaavat hyvin lyhyenä otantana mm seuraavat: Wanhan ajan markkinat (Lohja), Pertun pidot (Vihti), Nurmijärvipäivät, Pitäjätupa (Mäntsälä), Karjalohja-päivät, Askola-päivät, Itsenäisyyspäivät (Sammatti), Tuusulan kotiseutuportaali diginä ja erilaisia perhetapahtumia. Lähes jokaisella on työstettyä tai valmisteltavana kotiseutukirjallisuutta, paikallishistoriaa, valokuvanäyttelyitä sekä käden ja pään taitojen näyttelyitä. Eräillä on myös oma kotiseutulehti, kaikilla nykyajan yhteydenpitomuodot jäsenistönsä ja suureen yleisöön.

On paljon myös sellaista, missä pitää toimia yhdessä. Oman keskusjärjestön Suomen Kotiseutuliiton toiminta valtakunnallisena kotiseututyön edistäjänä ja puolestapuhujana on tärkeä. Yhteistyömme sisältääkin keskeisesti liiton toiminnan ja osaltamme sen kehittämisen. Toinen tärkeä asia on kulttuuriperinnön ja kotiseudun merkityksen välittäminen sukupolvelta toiselle. Tämän vuoksi koulujen ja kotiseutuyhdistysten välinen yhteistyö ja yhteiset tapahtumat ovat aivan keskeisiä. Kolmanneksi nostan toisiltamme oppimisen: ”mitä ja miten kannattaa tehdä – mikä epäonnistuu”. Yrityksen ja erehdyksen tietä ei kannata kulkea!

Tänä päivänä puhutaan paljon pakolaisista ja heidän kotouttamisestaan Suomeen. Hyvin vähän tässä keskustelussa on puhuttu sanasta kotiseutu ja sen merkityksestä ajateltaessa kotiutumista johonkin.

Uusimaa on nuorin perinteisistä, vanhoista maakunnista. Nykysin se on väestöltään kasvavin alue. Soisi, että maakuntana Uusimaa alkaisi todella noteerata kotiseutuyhdistysten tekemää mittavaa työtä. Uusmaalaisista henkeä ei aikaansaada ilman voimakasta kotiseutuun kuulumisen tunnetta ja sitoutumista.

Risto Piekka

Sammattiseuran ja Paikkarin torpan tuen puheenjohtaja